

Dr Knut Heim, Przysłowia, Wykład 18

Przysłów 30:15-16 i 18-20

© 2024 Knut Heim i Ted Hildebrandt

To jest dr Knut Heim w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 18, rozdział 30 Księgi Przysłów, wersety od 15 do 16 i od 18 do 20.

Zapraszamy na wykład 18 na temat biblijnej Księgi Przysłów.

Właśnie w poprzednim wykładzie przyjrzelśmy się początkowej sekwencji modlitw rozdziału Agura w 29 rozdziale ksiąжки. W tym dość krótkim wykładzie chcę tylko przyrzeć się dwóm konkretnym sekwencjom wersetów w pozostałej części refleksji Agura. Nie mamy czasu na przeglądanie tego wszystkiego, ale chcę podkreślić dwie rzeczy.

Po pierwsze, właściwie nie, tylko jedna rzecz, chcę podkreślić jedną rzecz w odniesieniu do dwóch przykładów. Wiele z tego, co, jak sądzę, różne grupy wersetów w pozostałej części rozdziału próbują pokazać, ma związek z pokorą lub skromnością, zgodnie z kluczową nauką, którą Agur odzwierciedlił w swojej modlitwie. Dwie sekcje, którym chcę się przyrzeć, spośród wielu innych bardzo żywych, bardzo żywych i fascynujących rodzajów sugestywnych sekwencji poetyckich, to wersety od 15 do 16.

To jest piękne. Pijawka to małe zwierzę wysysające krew. Pijawka ma dwie córki.

Daj, daj, płaczą. Trzy rzeczy nigdy nie są spełnione. Cztery nigdy nie mówią dość.

Łupki, jałowe łono, ziemia wiecznie spragniona wody i ogień, który nigdy nie mówi dość. Mamy tu więc bardzo sugestywny, bardzo żywy i fascynujący język. Z ostrym sarkazmem i ironią, badając śmieszność samolubnych ambicji w opozycji do pokornego polegania na Bogu.

Chcę, chcę, chcę. Więcej więcej więcej. A potem ta sekwencja tego, co autor sarkastycznie i humorystycznie opisuje jako rzeczy, których nigdy nie ma dość.

I oczywiście wszystkie są metaforami istoty ludzkiej i jej nienasyconej chciwości. Nigdy nie mówią dość. To jest dokładnie ten problem, z którym, jak argumentowałem w ostatnim wykładzie, zmagał się sam Agur.

I Bóg przyprowadził go do modlitwy, podczas której powiedział: pomóż mi zadowolić się wystarczającą ilością, a nie więcej niż wystarczającą. Modlił się, żeby móc powiedzieć: tak, wystarczy. I tutaj właśnie poruszono ten temat w zabawny, humorystyczny, sarkastyczny i prowokacyjny sposób, który sprawia, że ludzie myślą i chcą radować Agura za jego poleganie na Bogu.

To pierwsze. Myślę, że to drugie jest jeszcze bardziej zabawne. To jest z wersetów 18 do 20.

A zaczyna się od sekwencji rzeczy, które Agur uważa za niezrozumiałe. Proszę bardzo. Trzy rzeczy są dla mnie zbyt wspaniałe.

Cztery nie rozumiem. Droga orła na niebie, droga węża po skale, droga statku na pełnym morzu i droga mężczyzny z dziewczyną. A następny werset mówi, że to jest droga cudzołźnicy.

Je, wyciera usta i mówi: Nic złego nie zrobiłam. Co się tutaj dzieje? W rzeczywistości absolutnie kluczowe jest zrozumienie kąśliwego sarkazmu, jakim jest połączenie wersetu 20 z wersetami 18 do 19, co nie wszyscy robią. Ale początkowo enigmatyczne stwierdzenia, jaka jest droga orła na niebie, węża na skale, statku na morzu, mężczyzny z dziewczyną, co ich łączy, co jest tak niezrozumiałe? Cóż, zbyt cudowne, żeby to zrozumieć.

Cóż, są różne opcje, ale moja preferowana jest ta. I ze względu na zwięźłość, nie wnikam w pozostałe. Ale to, co je wszystkie łączy, co sprawia, że tak trudno to zrozumieć, to fakt, że widok orła lecącego na niebie jest majestatyczny.

Ale kiedy orzeł odejdzie, po jego ścieżce nie zostaje żaden ślad. Wąż na skale, budzący grozę ukrycia. Kiedy uderza, jest to zabójcze.

Ale nie zobaczysz jej, dopóki nie będzie za późno. A kiedy odeszła, nie pozostawiła po sobie żadnego śladu. To właśnie czyni ją tak niebezpieczną.

A potem znowu statek na pełnym morzu, kiedy statek początkowo przedziera się przez fale, zwróćcie uwagę, jak to mówię, rozumiecie fale, nie wiem, jak się je fachowo nazywa, ale często są potężne. Jednak dwie, trzy minuty później nie pozostało już nic. To tak, jakby tego statku nigdy tam nie było.

Na oceanie nie widać śladów tego, co właśnie zrobił statek. Co prowadzi nas do drogi mężczyzny z dziewczyną. Droga mężczyzny z dziewczyną nie polega na przejściu z miejsca A do B, ale jest typową, i to jest tutaj podkreślone, przejściem od zewnątrz do wewnątrz i z powrotem, wiesz o czym mówię .

Tu chodzi o stosunek seksualny. I znowu jest to sarkastyczny, zabawny i intrygujący sposób nawiązania do faktu, że po stosunku oboje ubierają się i nikt o tym nie wie. I w ten sposób, oczywiście, dziewczyna zachodzi w ciążę lub kobieta zachodzi w ciążę.

Ale w sytuacji pokusy seksualnej łatwo jest w nią wpaść przez sam fakt, że jest ona tak kusząca, tak pożądana, tak atrakcyjna i tak dalej. Ale łatwo też popaść w

złudzenie, że nie zostaniemy wykryci, nikt się nie dowie. Nie twierdzą, że jest coś złego w stosunkach seksualnych, ale zrozumienie sposobu, w jaki mężczyzna z dziewczyną jest tutaj, jest takie, że prawdopodobnie jest to jakiś rodzaj nielegalnego stosunku płciowego i właśnie to za chwilę argumentuję: pomiędzy zameźną kobietą a mężczyzną.

Zatem dziewczyna tutaj jest zameźną kobietą i to właśnie pojawia się w wersecie 20. Taka jest postawa cudzołożnicy. Ona je.

To, co tutaj je, jest oczywiście poetyckim wyrazem aktu seksualnego. A potem wyciera usta. I znowu, kiedy usta zostaną wytarte na obraz rzeczy, które są zbyt cudowne, aby je zrozumieć, nie widać, że właśnie została zjedzona.

A potem mówi: Nie zrobiłam nic złego. A kolejność tych wersetów sugeruje, że jeśli ludzie postąpią w ten sposób, to jest to, nawiasem mówiąc, jedna z rzeczy, przed którą nieustannie ostrzega się w pierwszych rozdziałach Księgi Przysłów, a która dotyczy wierności małżeńskiej. To nawiązanie do tej dziwnej kobiety.

Kobieta nie jest dziwna dlatego, że jest cudzoziemką. Kobieta jest dziwna, bo jest żoną innego mężczyzny. Zatem to, o czym mówi ta sekwencja Przysłów, jak sądzę, to skromność seksualna.

Nawet jeśli myślisz, że nikt nie pociągnie Cię do odpowiedzialności, postępuj właściwie. Jeśli chcesz mieć spełnione życie seksualne, nie polegaj na własnej drodze, kłamstwie, oszustwie i kłamstwie, w czym Agur modlił się, aby Bóg mu pomógł. Ale proś Boga o odpowiedniego partnera, odpowiedniego mężczyznę i właściwą kobietę w swoim życiu.

Więc tu jesteśmy. W ten sposób dotarliśmy do końca tego krótkiego wykładu. Dziękuję.

To jest dr Knut Heim w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 18, rozdział 30 Księgi Przysłów, wersety od 15 do 16 i od 18 do 20.